

[Landbrugsministeren.]

struktion i den sidste Tid heller ikke har været saa store som tidligere, vil der dog nok være Mulighed for at gennemføre en saadan effektiv Bekæmpelse af Tuberkulosen, uden at man risikerer, at Priserne falder for meget paa Grund af, at der destrueres et ringere Antal Dyr end tidligere.

Foruden den Ændring i Forhold til den gældende Lov, som gaar ud paa at udrede 5 Mill. Kr. til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen, indeholdes der yderligere i Lovforslaget en Bestemmelse, som ikke findes i den gældende Lov, nemlig at der forlods anvendes et Beløb paa 2 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer for derigennem at opretholde et Forbrug af Kød hos den Del af Befolkningen, som har den ringeste Købeevne. Hidtil har der i Kraft af Korn- og Smørordningen været stillet et Beløb til Raadighed til dette Formaal, men da der ikke til mig gennem Landbrugsraadet er indkommet Henvendelse fra det samlede Landbrug om en Fortsættelse af disse Lovbestemmelser, har jeg anset det for rimeligt at fremsætte et Forslag herom, og det er derfor nødvendigt — hvis man ikke skal risikere, at Forbruget af Oksekød gaar for stærkt ned, naar disse Tilskudsbeløb falder bort —, at der af Slagteafgiften tages et Beløb til dette Formaal. Det er altsaa først og fremmest for at undgaa, at Forbruget gaar ned, og at Priserne derigennem falder, men dernæst naturligvis ogsaa af Hensyn til de Medborgere, der har vanskeligst ved at købe Kød til Husholdningen.

I den gældende Lov findes der en Bestemmelse om Støtte til Studeproduktionen her i Landet. Det er ikke nogen omfattende Produktion, det er ikke saa forfærdelig mange Landmænd, der er indstillet paa den, og det er heller ikke sikkert, at en saadan Produktion har Fremtidsmuligheder, det kan ingen vide. Men det har i visse Dele af Landet, for visse Landbrugere, gennem mange Aar været, man kan næsten sige noget af en Livsbetingelse at opdrætte og fede Stude til Eksport. Da denne Produktion har været udsat for de allerstørste Vanskeligheder — hvad der er en naturlig Følge af Kødexportens Vanskeligheder i det hele taget —, saa blev man ved den sidste Lovs Gennemførelse enig om, at der i dens Gyldighedsperiode skulde gives Mulighed for et Tilskud til Studeproduktionen. Der gennemførtes da et Tilskud af 10 Øre pr. kg for Stude, som kom frem til Eksport paa en Vægt af mindst 450 kg.

Denne Tilskudsordning har vist sig at være af god Virkning i de paagældende Egne, og jeg tror ogsaa nok, jeg tør sige, at den har vakt stor Tilfredshed hos de paagældende Landmænd. Men man maa naturligvis paa den anden Side indrømme, at et saadant Tilskud i høj Grad modvirker Ønsket om en Formindskelse af Kødproduktionen her i Landet, og da Priserne jo er steget ikke saa helt lidt, siden den sidste Lov blev gennemført, og da Eksporten af Kreaturer er betydeligt større nu end dengang, saa er det rimeligt, om man tog Hensyn hertil og søgte at komme bort fra en saadan Tilskudsordning.

Jeg har dog ikke ment, det vilde være rimeligt helt at gaa bort fra den paa det nuværende Tidspunkt, og jeg foreslaar derfor her, at man nedsætter Tilskuddet fra 10 til 6 Øre, og at man forhøjer Vægtgrænsen fra 450 til 500 kg. Det vil sikkert betyde, at der ikke tilnærmelsesvis anvendes et saa stort Beløb som hidtil; jeg regner med, at Beløbet vil gaa helt ned til en Trediedel, maaske ogsaa lidt under. Den lave Vægtgrænse, vi har haft i den Tid, der er gaaet, har nemlig betydet, at det Studeantal, som findes her, og som kan ventes at ville komme frem i det kommende Aar, er mindre end i Fjor, og alene af den Grund vil der anvendes færre Penge end i Aar; naar man saa nedsætter Tilskuddet, regner man med, at Beløbet vil gaa meget betydeligt ned.

Angaaende Optræningen af Afgifterne ved Slagtning til indenlandsk Forbrug foreslaas her den gamle Bestemmelse bibeholdt om 20 Kr. pr. Stk. for voksne Kreaturer, hvorimod der foreslaas en mindre Nedsættelse af den Afgift, der er paalagt ved Slagtning af Fedekalve; den har hidtil været 15 Kr., der foreslaas nu, at den skal gaa ned til 12 Kr. Der har af mange Landboere været rettet Henvendelse til mig og til andre om en betydelig Nedsættelse af denne Afgift, idet den for mange Landmænd er en stor Byrde, og da Priserne er gaaet noget op i den senere Tid, betyder det ogsaa en betydelig Byrde for Forbrugerne her i Landet. Jeg har derfor ment det rimeligt at nedsætte Afgiften.

Jeg har fra det samlede Landbrug gennem Landbrugsraadet modtaget en Henvendelse gaaende ud paa en Fortsættelse af den gældende Kødordning, dog saaledes, at der i langt højere Grad end hidtil toges Hensyn til Bekæmpelsen af Kvægtuberkulose. Der har været ført Forhandling mellem Landbrugsorganisationerne og mig, og jeg tør vel nok sige, at der i det store og hele